

ת"פ 40983/03/23 - מדינת ישראל נגד אילן צודינב

בית משפט השלום באילת

ת"פ 40983-03-23 מדינת ישראל נ' צודינב

כבוד השופט גיל אדלמן	בפני
מדינת ישראל	מאשימה
	נגד
אילן צודינב	נאשם

החלטה

בפני בקשת המאשימה להורות על איחוד משפטים לפי סעיף 90 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.

המאשימה מבקשת לשלב בין ההליך דנא לבין ת"פ 40936-03-23 מ"י נ' קוקבנקר הקבוע בפני כב' השופט שי ברגר (להלן: התיק השני).

לשיטת המאשימה, עובדות כתבי האישום שבנדון, מבוססות על תשתית ראייתית זהה הקושרת את אותם אירועים, מקומות זמנים הנוגעים זה לזה. משכך, איחוד המשפטים נדרש כדי למנוע עיוות דין, וכדי לאפשר למותב אחד לקבל את התמונה המלאה של רצף האירועים.

ב"כ הנאשם בתיק שבפני, עו"ד אסף לוי, טען במהלך הדיון שהתקיים ביום 17.4.2023: "אנו מתנגדים לבקשה לאיחוד משפטים מהטעם שיש כאן ראיות משמעותיות לתגרה אחד מול השני ואני סבור שעניינם צריך להיות מופרד ולא באותו אישום כי המעשה הוא אחד נגד השני".

לבקשתי הוגשה לתיק תגובתו של עו"ד קובי יעקב קיסוס, המייצג את הנאשם קוקבנקר, בתיק השני.

עו"ד קיסוס התנגד אף הוא לבקשה ובין היתר נימק זאת כך:

"אילן, המתלונן בין היתר בתיק זה, הינו נאשם בתיק האחר והינו עד תביעה בתיק שבכותרת.

במידה והמשפט יאוחד והנאשם האחר יחליט שלא להעיד, הדבר יפגע בהגנת הנאשם שבבקשה זו. למעשה, בקשת

המשיבה תפגע בהגנתו של מרשי ותביא לעיוות דין לאור הראיות בתיק וכי אם האחר יבחר שלא להעיד, הדבר יגרום לאי צדק בעניינו של מרשי."

בהחלטה מיום 18.6.2023 הוריתי על קבלת תגובת המאשימה לטענתו של עו"ד קיסוס, כפי שהובאה לעיל, בדבר עיוות דין שעלול להיגרם למי מהנאשמים אם יאחדו משפטיהם. על פי החלטתי התגובה היתה צריכה להינתן בפתח הדיון שהיה קבוע ליום 20.6.2023.

בדיון שהתקיים ביום 20.6.2023, ציינה ב"כ המאשימה, עו"ד רעות נתאי, כי החלטת בית המשפט לא התקבלה במשרדי התביעה, לפיכך ביקשה כי תגובת המאשימה לטענה בדבר עיוות דין לנאשמים תוגש תוך 7 ימים. בהחלטתי מאותו היום הוריתי בפרוטוקול כי התגובה תוגש בהתאם לסד הזמנים שהוצע.

משלא התקבלה תגובת המאשימה במועד שנקבע, הוריתי ביום 28.6.2023 כי התגובה תוגש עד ליום 2.7.2023.

תגובת המאשימה התקבלה ביום 3.7.2023. מהתגובה עולה כי למאשימה ראיות טובות להוכחת האישומים נגד הנאשמים "באמצעות סרטונים, מצלמות אבטחה וכיוצ"ב, ולמען היעילות והסדר הטוב וכן על מנת לחסוך בזמן שיפוטי ולנהל את ההליך ביעילות המתבקשת, איחוד המשפטים מתבקש." המאשימה אף הוסיפה וטענה כי "אין בגרסת אי מי מהנאשמים בשני התיקים כדי לזכות, לטעם המאשימה, את עצמו או את האחר".

לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים דעתי היא כי ההגנה צודקת בטיעוניה. אנמק.

אכן, הצורך ביעול הדיון הוא חשוב, ולא פחות מכך, יש לשאוף כי לא יקבעו ממצאים שונים או אולי אף סותרים ביחס לאותה מסכת עובדתית על ידי שני מותבים שונים הדנים בכך. יפים הדברים בעיקר במקרה בו מדובר "בשני כתבי אישום המושתתים על תיק חקירה אחד, המבסס תשתית ראייתית זהה העוסקת באותם אירועים, מקומות וזמנים"- כפי שציינה המאשימה לגבי מקרה דנא.

עם זאת, סעיף 90 לחסד"פ קובע כי החלטה על איחוד או צירוף משפטים תתקבל כל עוד סבור בית המשפט כי אין בה בכדי לגרום לעיוות דין.

במקרה זה אין מדובר בנאשמים שהינם שותפים לדבר עבירה, אלא בנאשמים המתלוננים האחד נגד רעהו. נגד הנאשם שבפני מיוחסות עבירות של איומים ותקיפה כלפי הנאשם בתיק השני. ואילו כנגד קוקבנקר, הנאשם בתיק השני, מיוחסות עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש נגד הנאשם בתיק שבפני. כל אחד מהנאשמים הוא עד תביעה בכתב האישום שהוגש נגד רעהו.

משכך, יש צדק בטענת עו"ד קיסוס לפיה במקרה ויאחדו המשפטים, ומי מהנאשמים יבחר שלא להעיד, לא יוכל חברו,

הנאשם האחר, לחקור אותו נגדית. בכך נטלת מנאשם זכותו הבסיסית לחקור נגדית את מי שהוגדר כעת תביעה עיקרי נגדו. מנגד, לא ניתן לחייב נאשם להעיד במשפטו שלו, והא אינו יכול להיות מוזמן כעד הגנה על ידי נאשם אחר. אף אם המאשימה סבורה כי יש בידה די ראיות המפלילות את הנאשמים, מבלי להסתמך על עדותם במשטרה, עלול מהלך זה לגרום לפגיעה בזכותם של הנאשמים להליך הוגן, ומכאן לעיוות דין.

אשר על כן אני דוחה את בקשת המאשימה.

ניתנה היום, כ' תמוז תשפ"ג, 09 יולי 2023, בהעדר הצדדים.